

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2014 - 8660

Dato: 7. oktober 2014

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 9. september 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 534 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikke medlem af udvalget (MFU) Jane Heitmann (V).

Spørgsmål nr. 534:

"Ministeren bedes oplyse, hvilke muligheder man har i ældreplejen for at tracke demente f.eks. via GPS, og om ministeren overvejer nye initiativer på området?"

Svar:

Efter servicelovens § 125, stk. 2, kan demente udstyres med et alarm- eller pejlesystem, fx GPS, uden samtykke, blot den demente ikke aktivt modsætter sig. Beslutningen om anvendelsen kan træffes som led i den almindelige varetagelse af omsorgen for den demente, fx af personalet eller forstanderen på et plejehjem eller på samme måde, som man ellers i kommunen har besluttet kompetencefordelingen.

I tilfælde, hvor den demente borger aktivt modsætter sig, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om anvendelse af et alarm- eller pejlesystem, fx GPS, jf. servicelovens § 125, stk. 1. Det er generelt kommunalbestyrelsen, som træffer beslutning om at iværksætte beslutninger om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten, efter anmodning fra det personale, der har umiddelbar berøring med den pågældende.

Reglerne om brug af alarm- eller pejlesystemer, fx GPS til demente blev lempet i 2010, jf. servicelovens § 125, stk. 2, således at demente kan udstyres med GPS uden samtykke, blot den demente ikke aktivt modsætter sig. Socialstyrelsen har i maj 2013 foretaget en opfølgning på lovændringen. Lovændringen vurderes positiv, og det vurderes, at lovændringen har bidraget til at forbedre trygheden for

både den demente og den dementes pårørende, ligesom der er tilfredshed med lempelsen i reglerne om, hvem der kan beslutte at anvende GPS.

Der er ikke aktuelle planer om nye initiativer på området.

Manu Sareen

/ Eva Pedersen